

Lag paa smaa Lagre til Skade for Kornet, saaledes at Korn, der maaske ellers ikke behøvede at tørres, har maattet tørres.

Saa er der Spørgsmaalet om den hollandske Vægt. Der er Forholdet dette, ikke blot for Landmændene, men ganske særlig for Lagerindehaverne, at naar der ikke kan ske Fradrag, naar Kornet gaar nedad i Kvalitet, er der i Virkeligheden sat Præmie jeg vil ikke sige paa at vise Ligegyldighed, men dog paa at opbevare Kornet saa længe som muligt og ikke anstrenge sig for at holde det oppe i Kvalitet. Dette Spørgsmaal om hollandsk Vægt er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal. Jeg kan give begge Synspunkter Ret, jeg har delt dem begge, og det er en vanskelig Stilling, man der kommer i. Naar jeg var imod hollandsk Vægt med den Streghed, hvormed den gjaldt i de første Krigsaar, var det først og fremmest, fordi Uretfærdigheden var himmelraabende, den Gang de jyske Bønder skulde aflevere deres Rug til en Pris, der laa saa langt under Majsprisen; skulde man saa yderligere have Fradrag, blev det Forhold, der fremtraadte, ganske meningsløst. Dertil kom, at der blev administreret forskelligt, idet Amterne gik frem paa forskellig Vis. Det ærede Medlem vil erindre, at der var Forskel paa Benyttelsen af den hollandske Vægt i Viborg og i Ringkøbing, hvad der selvfølgelig aldrig nogen Sinde burde finde Sted. Hvis vi gaar til at fastsætte en Pris som her paa 44 Kr., er det muligt, at de fleste ovre i Vestjylland, hvor man plejer at tærskes sent, vil faa den Krone, og derfor kan det være rigtigt, at den indsættes, fordi de rammes haardest ved denne Form for tvungen Aflevering; selv om Rugen skulde veje 10 Points under 114, vil vi fradrage 4 Kr., men alligevel vil Betalingen blive 40 Kr. for den meget daarlige Rug. Jeg tør ikke paastaa, at det er fuldt tilstrækkeligt, men jeg tør sige, at det kan ikke være meget forkert, naar vi er oppe paa det Prist forhold, her er nævnt; men var Rugen paa Forhaand sat under Majs, og man yderligere trak fra, blev det for urimeligt. Det er netop af Hensyn til Kornets Opbevaring, ikke blot dets Aflevering, at Indførelsen af hollandsk Vægt er nødvendig. Jeg er overbevist om, at der ved Indførelsen af hollandsk Vægt vil være udrettet meget netop ogsaa for at indskrænke det Kvantum, der skal tørres.

Der er i Virkeligheden to Ting, der skal tørres, men de kan meget godt dække hinanden; det er al den daarlige Rug, der ikke kan holde sig uden Tørring, og dernæst saa stort et Kvantum, at der er

nok til 5 Maaneders Sommerforbrug; de to Ting kan for en stor Del dække hinanden. Nu har Forholdet under Krigen været det — og jeg retter ikke her nogen Bebrejdelse mod nogen —, at det først og fremmest gjaldt om, at al Rugen blev tørret, og at der var Sikkerhed for, at den kom frem i saa god Tilstand som muligt. Men der er ogsaa en anden Side ved Sagen, det er den økonomiske. Det gælder om at behandle Folk ens, og det gælder om, at der i saa Henseende gaas frem efter ensartede Regler. Det kunde se ud, som om der er gaaet frem paa forskellig Maade i de forskellige Amter, saaledes at det økonomiske maaske paa sine Steder traadte lidt for stærkt i Baggrunden. Jeg kan oplyse, at der i Gaar her i Staden blev afholdt et Møde med Formændene for Amtsnævnene, hvor man drøftede dette Spørgsmaal og søgte at finde en Vej til at faa ensartede Regler for Tørring, saaledes at man har Sikkerhed for, at det Korn, der skal tørres, bliver tørret, men heller ikke mere, og jeg mener ikke, at det skulde være uopnaaeligt at naa ned til det anførte Kvantum gennem saadanne Foranstaltninger, og jeg føler mig overbevist om, at man fra Brødkornsadministrationens og Amts nævnenes Side vil have Opmærksomheden henvendt derpaa, saaledes at man ikke tørrer mere end absolut nødvendigt.

Angaaende Overslaget for Udgift og Indtægt i indeværende Høstaar var det ærede Medlem misfornøjet med, at de 8 Millioner, som han havde hørt der skulde findes i Centralkontoret, ikke var medregnet. Nej, det er de ikke. Disse 8 Millioner er i og for sig ikke Centralkontorets Fortjeneste, de er Skibsfartens Bidrag gennem Fragt-reduktionen, det er den Skat, Skibsfarten har ydet. Ved at man, i Stedet for at tage Dagens Verdensfragt, har taget en vis forud fikseret Fragt, er der kommet en vis Difference, der nu er gaaet ind, og som skulde findes i Centralkontoret. Det er sansynligvis for højt beregnet, naar Fragtnævnet har ment, at der er 12,7 Millioner foruden de 2½ Million, som engang er blevet kontant indbetalt fra Skibsfarten, — det skulde altsaa i alt være en 15 Million — og det er i alt Fald givet, at disse Beløb ikke findes. Det er nu nede paa 8 Millioner. Og hvor meget der er, naar vi kommer til Enden, tør jeg ikke have nogen Mening om. Centralkontorets Virksomhed er jo vidt spændende. Det har drevet store Forretninger ikke blot med Majs og Oliiekager, der har ogsaa fundet Eksport Sted til forskellige Tider. Fornylig har Centralkontoret efter indtrængende og gentagende Henstilling, fordi det